

Hyvä kansanedustaja

27.1.2016

SuPerissa seuraamme vanhustenhoidon tilaa hyvin läheltä. Mielestämme tämän sektorin toiminta on nyt tilassa, josta ei enää voi alemmas mennä. SuPer on tehnyt aiheesta viimeisten vuosien kuluessa useita selvityksiä, joissa vastaajina on ollut suuri joukko vanhustenhoidossa työskenteleviä lähi- ja perushoitajia. Jäsenemme tuovat epäkohtia työpaikoilla esiin, aivan kuten maamme omavalvontajärjestelmä edellyttää. He ovat huolissaan hoidon laadusta sekä omasta ja työkavereiden jaksamisesta. Suurin huoli on riittämätön henkilöstömäärä. Koulutettua hoitohenkilökuntaa on liian vähän.

SuPerin mielestä nykyisessä tilanteessa on käsittämätöntä se, että epäkohtia esiin tuodessaan työntekijöitä uhkaillaan irtisanomisilla tai jopa irtisanotaan, kielletään puhumasta tiedotusvälineille ja syytetään huonosta hoidosta. Työnantajien mielestä työntekijöiden tulisi vaieta. Monissa vanhustenhoitoyksiköissä joudutaan hoidon laatu alistamaan joko kunnan rahapulan tai yksityisen yrityksen voitontavoittelun alle. Tämä tapahtuu useimmissa tapauksissa asiakkaiden ja työntekijöiden kustannuksella ja tämä moraalisesti sekä eettisesti kestävätilanne jopa perustellaan maan kilpailukyvyn nostamisella. Hyvinvointiyhteiskuntamme rakentaneiden vanhusten ja heidän hoitajiensa hätä ei näytä tässä yhtälössä paljoa painavan.

Henkilöstömitoitus on asia, jota täytyy tarkastella uudelleen. Jos hallitusohjelma voidaan avata ja arvioida, ovatko suunnitellut säästötoimet riittäviä, on se avattava myös vanhustenhoidon osalta. Suositusta vähimmäishenkilöstömitoituksesta ei missään olosuhteissa voi laskea 0,4:n tasolle. Nykyisetkään vähimmäismitoitusvaatimukset eivät ole riittävät. Vanhukset ovat yhä useammin monisairaita ja selvästi enemmän hoitoa tarvitsevia kuin aiemmin. Tilanne on samanlainen myös kotihoidossa.

Vähimmäismitoitustasoja pitäisi todellisuudessa nostaa. Sellaisiakin työnantajia vielä onneksi on, jotka määrittelevät henkilöstömitoituksen hyvälle tasolle, mutta valitettavan moni menee siitä mistä aita on matalin, eli palkkaa henkilökuntaa vain vähimmäismäärän. Suositukset ovat tällaisissa hoivayksiköissä asiakkaiden ja työntekijöiden turvaksi.

Kuntien on määriteltävä riittävä henkilöstömitoitus sekä omien että yksityiseltä sektorilta ostamiensa palveluiden kohdalla sekä jatkuvasti seurattava henkilöstömitoituksen toteutumista. Henkilöstötarve myös muuttuu asiakkaiden hoitoisuuden muuttuessa. Henkilöstö myös tietää parhaiten, milloin työntekijöitä ei ole riittävästi toteuttamaan hyvää hoitoa.

SuPer ei tule suosittelemaan yhtäkään sellaista työpaikkaa, jossa mitoitus alle 0,5:n tasolla. Lisäksi viemme asian Euroopan ihmisoikeuksista vastaavien toimielinten tarkasteluun ja pyydämme heitä tutkimaan Suomen vanhustenhoidon tilan, mikäli suosituksia pienennetään. Hallitus ja eduskunta eivät saa omilla päätöksillään mahdollistaa vanhusten heitteillejättöä. Hyvinvointiyhteiskunnan ja sivistysvaltion eräs tärkeimmistä mittareista on juuri se, miten yhteiskunta kohtelee vanhuksiaan. Valtiovallan sekä kuntien päättäjät on valittu luottamustoimiin ja nyt teidän luottamuksenne on puntarissa. SuPer pyytää teitä olemaan nyt luottamus-toimenne edellyttämän luottamuksen arvoisia.

Tämä kirje toimitetaan 28.1. tiedoksi tiedotusvälineille.

Yhteistyöterveisin

Silja Paavola puheenjohtaja, Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPer, 050 527 5085

SUPER